

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: M.Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viotto Fabio împotriva Alexandrei Mateișin, intervenient accesoriu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la dispunerea înapoierii copilului minor și obligarea predării pașaportului și a actelor de identitate ale copilului minor, împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 aprilie 2018 Viotto Fabio și avocatul Eduard Digore au depus cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Mateișin, intervenient accesoriu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale solicitând dispunerea înapoierii copilului minor xxxxx la reședința din Italia, localitatea Motta di Livenza, str. Corte del Convento, 11/4, tatălui Viotto Fabio, cu fixarea termenului de executare a obligației de înapoiere a minorului, obligarea predării pașaportului și a actelor de identitate ale copilului minor xxxxx tatălui Viotto Fabio.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că dint-o relație de concubinaj cu pârâta , la xxxxxx s-a născut copilul Viotto xxxxx. Copilul locuia cu ambii părinții la domiciliul comun în Italia. În temeiul hotărârii din 07 noiembrie 2017 a Tribunalului Treviso a fost decăzută Alexandra Mateișin din drepturile părintești, iar reclamantului i-a fost transmis în custodie exclusivă copilul xxxxx, cu domiciliul în Italia, localitatea Motta di Livenza, str. xxxxxx.

Reclamantul a mai menționat că pârâta la 26 septembrie 2017, împreună cu tatăl său Veaceslav Mateișin, ambii cetățeni ai Republicii Moldova, au sustras copilul minor de la grădiniță și au plecat într-o direcție necunoscută. Pârâta a fost contactată de nenumărate ori, dar telefonul a fost deconectat. Ulterior, la 07 octombrie 2017 reclamantul a aflat că copilul minor se află în Republica Moldova, iar despre starea copilului minor nu cunoaște nimic. La 27 octombrie 2017 Ministerul Justiției al Italiei a înaintat un demers Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la repatrierea copilului minor în conformitate cu art. 12 din Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980.

Partea reclamantă a relatat că la 18 decembrie 2017 la sediul cabinetului avocatului s-a prezentat Alexandra Mateișin, tată său și avocatul Dorin Reșetilov pentru soluționarea amiabilă a litigiului iscat, însă nu s-a soldat cu succes.

Viotto Fabio a considerat că deplasarea și reținerea copilului minor în Republica Moldova este ilicită și contravine prevederilor Convenției de la Haga din 1890.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Viotto Fabio împotriva Alexandrei Mateișin, intervenient accesoriu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la dispunerea înapoierii copilului minor și obligarea predării pașaportului și a actelor de identitate ale copilului minor.

Prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore, și a fost menținută hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

În concluzia soluției reținute, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Viotto Fabio împotriva Alexandrei Mateișin, intervenient accesoriu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la dispunerea înapoierii copilului minor și obligarea predării pașaportului și a actelor de identitate ale copilului minor, deoarece din înscrisurile anexate la materialele cauzei se probează că acțiunea dată are ca scop principal repunerea în drepturi a unuia din părinții copilului și, doar ca scop secundar, asigurarea respectării interesului superior al copilului, situație inadmisibilă, care contravine atât normelor internaționale, cât și celor interne. Astfel, deși se pretinde sustragerea/răpirea copilului minor de către mama sa - Alexandra Mateișin, nicio probă nu s-a prezentat în confirmarea acestei supoziții ale lui Viotto Fabio. În acest context, instanța de apel a subliniat despre respectarea, la caz, a art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, care prevede că minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul de reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. Deci, deplasarea copilului minor a derulat în concordanță cu rigorile legale, fiind însoțit de mama sa în calitate de reprezentant legal, prin punctele autorizate de trecere, drept dovadă servind și informația furnizată de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră. Drept urmare, prima instanță corect a subliniat că nu poate fi neglijat dreptul de vizitare conferit mamei Alexandrei Mateișin în sensul Convenției de la Haga, conduită ce apriori nu poate fi încadrată sub aspectul deplasării sau neînapoierii ilicite ce vizează dreptul privind încredințarea, prin punctele de trecere a controalelor de autoritățile oficiale ale Republicii Moldova și în temeiul pașaportului, a copilului minor.

De asemenea, instanța de apel a relatat că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe, ce ar confirma că ar fi în interesul superior al copilului minor deplasarea acestuia la locul anterior de trai, ci din contra s-ar crea eventuala situație de despărțire a copilului minor de mama sa Alexandra Mateișin. La caz, se constată lipsa temeiurilor, necesității și oportunității înapoierii copilului la locul său habitual anterior, o asemenea soluție fiind contrară interesului major și suprem al copilului minor, care la data examinării cauzei era integrat în noua societate și noul său mediu habitual.

Finalmente, instanța de apel a conchis că prima instanță temeinic și legal a respins acțiunea depusă de Viotto Fabio, ca neîntemeiat, deoarece nu s-a invocat niciun argument care ar răsturna concluzia primei instanțe.

La 16 iulie 2019 Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore au declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată, a interpretat eronat normele de drept material.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 aprilie 2019 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 18 mai 2019 conform scrisorii de însoțire (f.d. 58, vol. II), iar Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore, a declarat recurs la 16 iulie 2019. Astfel, recursul declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viotto Fabio, reprezentat de avocatul Corina Digore, împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh